

Beden Eğitimi

Sıfır

Nathalie Somers: Lyon INSA'dan mezun olduktan sonra bir süre Lyon metro inşaatında mühendis olarak çalıştı. Daha sonra mühendisliği bırakıp gençler ve çocuklar için kitap yazmaya başladı.

Océane Meklemberg: Gençlere ve çocuklara yönelik kitaplara çizimler yapıyor. Yemek yemeyi, gülmeyi ve çizgi roman okumayı çok seviyor.

Filiz Karaküçük: 1987'de İstanbul'da doğdu. İstanbul, Berlin ve Tübingen'de Karşılaştırmalı Edebiyat ve İngiliz Edebiyatı eğitimi gördü. Bir yayınevi bünyesinde editörlük yapıyor, Fransızca ve İngilizce dillerinden kitaplar çeviriyor.

Nathalie Somers

Beden Eğitimi **Sıfır**

Resimleyen
Océane Meklemberg

Çeviren
Filiz Karaküçük

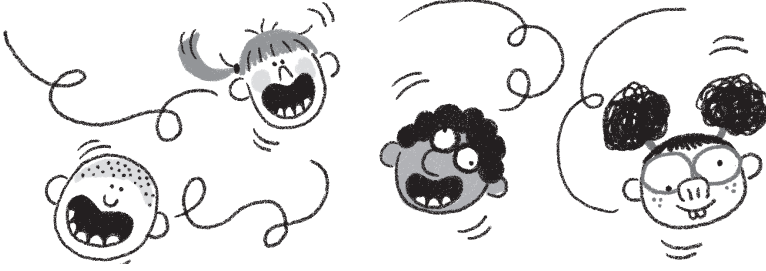
YAPI KREDİ YAYINLARI

-1-

Evet, sanırım her şey 30 Eylül Cuma günü saat **11:56** 'da, Bay Greabra'nın beden eğitimi dersinin son dakikalarında başladı diyebiliriz. Dördümüz, yani gıcık Zoé, kabak kafalı Reno, Victoire ve bir de ben, futbol sahasının arkasında duruyorduk. Diğerleriyse top atma egzersizlerini çoktan bitirmiş, atom çekirdeğini sarmalayan elektronlar gibi öğretmenin etrafını sarmıştı.

Biz ise daha çok “serbest elektronlar” gibiydik o sırada.

Epey uzakta olduğumuz için konuşulanları iyi duyamıyorduk. Bir de tabii az önce kafasına top çarpan gıcık Zoé avaz avaz bağırmaya başladığı için... Bana soracak olursanız, Bay Greabra'nın, konuşmasını biz geldikten sonra yapması gerekirdi. Ama tabii bizi beklemekten bıkmıştı muhtemelen. (Çünkü HER BİR egzersizin sonunda BÜTÜN SINIF daima bizi beklemek zorunda kalıyordu, her ne kadar bu bizim hatamız olmasa da... Küçük bir koordinasyon sorunumuz vardı sadece, o kadar. Ama bu bambaşka bir hikâye, bu yüzden şimdi anlatmayacağım, yoksa konu uzadıkça uzayacak.) Diyordum ki, Bay Greabra küçük çaplı bir söyleve başlamıştı ve altıncı sınıf öğrencileriyle ilgili bir şeyden söz ettiğini anlayabilmıştık sadece. Yani bizimle ilgili bir şeyden...

Tam hep birlikte gideceğimiz o yerden bahsediyordu ki, Victoire **öksürmeye başladı.**

Herhalde biraz da bu yüzden yanlış anladık. Ama kabak kafalı Reno'nun kocaman kepçe kulakları olduğu için, ben onun yine de duymayı başardığını düşünmüştüm.

Çünkü birden şöyle haykırırverdi Reno:

Harika! Hep birlikte Kurtuba'ya gidiyoruz! Çok merak ettiğim bir şehirdir doğrusu!

Kurtuba mı? Hani şu İspanya'daki?

Beden eğitimi öğretmeni bizi niye Kurtuba'ya götürsün ki?

Ama az önce kendi ağzıyla söyledi işte!

Kurtuba'ya gidiyoruz, dedi!

“Kurtuba’ya mı? Çok şapşalsın!” dedi gıcık Zoé, küçümseyerek burnunu çekerken. “Neden beden eğitimi öğretmeniyle İspanya’ya gidelim ki? ‘Turnalara gidiyoruz’ demiştir. Yakında turna göçü başlayacak. Kuş gözlemlemeye gideceğiz, eminim!”

Bunun üzerine Reno, Zoé’nin burnuna top attı çünkü kendisine şapşal denmesinden hiç hoşlanmaz. Zoé de avazı çıktığı kadar bağırdı. Victoire topu almak için koşarken ben de çok sık burnu kanayan Zoé’ye bir mendil uzattım.

“Siz dördünüz! Yeter artık!” diye homurdandı Bay Greabra yüksek sesle. “Ortaokullar arası turnuvalarda sınıfınız kaybetsin istemiyorsanız, bir an önce kendinize gelseniz iyi olur!”

“Evet” diye tekrar etti hemen etrafındaki elektronlar da, “kendinize gelseniz iyi olur! Biz kaybetmek istemiyoruz çünkü!”

İşte o an düştü jeton!

Öğretmen Kurtuba değil,
turna da değil, turnuva diyormuş
meğer! Olimpiyat oyunları gibi
bir şey yani!

Hadi janım, ne diyorsun!
Şen biji aptal filan mı şandın?
Hepimiz anlamıştık jaten,
tombiş avanak!

Şunu söylemeliyim ki Victoire gerçekten olağanüstü bir kızdır. Bize bez bağladıkları yıllardan beri arkadaşız onunla. Topu alıp yanımıza geri geldiğinde bu sözleri duyan Victoire, tam Zoé'nin kafasına nişan almıştı ki kolunu tuttum hemen. Ben şiddete karşıyım. Bana şişman denmesinden hoşlanmasam da. Çünkü bu kocaman bir yalan. Olsa olsa göbük bölgemde hafif bir yağlanma söz konusu olabilir, hani şu adına

GÖBÜŞ DEDİKLERİ CİNSTEN.